

ΔΑΥΝΙΟΝ ΤΕΙΧΟΣ

Διοφύλιος ἢ οὐχὶ μακρὰν τῆς Συ-
 γκερίας μετὰ τῶν καὶ τῆς Περίνδου.
 μιστο τὸ Δαύνιον Τεῖχος, ἀρχαιοτάτη·
 πόλις μνημονομένη καὶ ὑπὸ τοῦ Δι-
 γουδ, μετὰ τῆς Περίνδου ἢ πρὸ τῆς
 Συγκερίας¹. Περὶ τούτου ὁ Διόφαντος Βυζάντιος
 ἀναγράφει «Ἐστὶ καὶ Δαύνιον Τεῖχος πόλις Θρά-
 κης, ὁ πόλις Δαυνοχίτης», ὡς ἐπιγραφῇ δὲ
 Ἀθηνῶν² περιέχουσαν καὶ τοιοῦτον ἐξήμισθα συμμαχίδων
 ὑπολεῖψιν πόλιν περιλαμβανταὶ καὶ «Δαυνοχίται».
 Ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν χρονογράφων Κεδρηνῶ, Νικ.
 Χωνιάτου ἢ Γεωργίου τοῦ Δαύνιον, ἢ Δαόνιον
 γεόμενον, ἀναγίται ὡς καίμενον ἠησιον τῆς Περίνδου³.
 ἐκγράφεται καὶ γυνή⁴ πεδινή, ὅτι τὴν οὖν
 τῆς πόλεως τούτης καλεῖται τὸ Καινὸν Τεῖχος, ἢ
 τὸ τῆς Καιναγράφου μενομασθῆναι, ὅπερ δὲν ἔμει-
 μακρὰν τῆς Περίνδου, διαγαμβανόμενον ἢ ἐν τῇ
 Ὀδοισορίῃ τοῦ Ἀλκωνίου Ἀγρούλου, ὡς ἀπέχον

Δ. Δαυνοχίτης
 Πόλ. ἢ Οἶσμα
 Θράκ. ἢ Ἰωνίας
 σελ. 101
 Ἀθῆναι 1929

1. Σουλ. ἱστ. ἀν. 67. — Ἐν τῇ ὑπὸ ὅσων ἐνδοῦ πα-
 ταῖα Müller ἀναγίεται «Δαυνὸν Τεῖχος», ἐξ ἐ-
 σαφένους ἰσως ἀντιγραφῆς χειρογράφου.
2. Ditt. Syl. 3 Δ. 68. — C. I. A. 259.
3. Geogr. Hist. 1, 8.
4. Geogr. Graeci Minores Top. A', σελ. 56 (ἰσθ.
 Dittot).

a/

Δαύνιον Τείχος

τῆς Περσίδου δευαυτῆς μέγας 5. Τό Δαύνιον
 διελέγετο καὶ εἶδρα ἐπισκοποῦν, ὑπαγαγμένου καὶ
 μετροπολίτη φραγκίας κατὰ σχετικῶν πινάκων
 περὶ τῆς ζωῆς καὶ προαδεύσεως τῶν ὑπὸ τὸν
 ὄρον καὶ κατασκευασθέντων ἐξούτων μετροπολιτῶν
 καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἐπισκοποῦν 6.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

5. Aut. Augusti Itiner. ἐνδ. ἀν. σελ. 323.
6. 'Ραλλη - Πολιτῆ ἐνδ. ἀν. Τομ. Ε, σ. 476